

Vieme rozdeliť ľudí na silno veriacich, menej veriacich a tiež vieme označiť aj tých, ktorí sú neveriaci. Ale viera je milosť. Je to nadprirodzený dar, o ktorý sa treba starať, nezanedbávať ho. Mnoho ľudí nazve niektoré situácie zo svojho života náhoda, ale to, že sme tu, že dnes môžeš čítať tieto riadky, to je dar a milosť. Ako veriaci ľudia vieme vysvetliť, že veríme v jedného Boha, že v Bohu sú tri osoby, vieme to ozrejmiť z katechizmového učenia. Ale odpovedz dnes na otázku, prečo vlastne veríš. Na túto otázku dokáže odpovedať človek, ktorý vidí, že Boh mocne prechádza jeho životom, človek, ktorý vidí a vyznáva, že Boh ho každý deň vyslobodzuje z otroctva. Keď zbadáš, že sa topíš, že ťa tento život kamsi unáša, že ťa všetko pohlcuje, vtedy volaj: „Pane, zachráň ma!“ Iba vtedy, keď si priznám, v akom otroctve veľakrát v živote ostávam, iba vtedy, keď prijmem túto pravdu, môžem vidieť, ako ma Pán vedie k pravej slobode. Ježiš mi v tej chvíli rozkáže ako Petrovi: „Pod!“ Vtedy treba vystúpiť z loďky, vystúpiť z priestoru svojej istoty a zabezpečenia, vystúpiť a nechať sa zachrániť Kristom. On jediný môže kráčať po vodách, ktoré symbolizujú náš rozbúrený život, neistotu a strach. Pevne sa držiac za ruku Pána môžeš spolu s ním takisto vykročiť. (František Sochovič)

(Zamyslenie pre východný obrad z [Časopisu Slovo](#).)